

prima instanță - L. Pruteanu,
instanța de apel –A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru,

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

judcători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Ivan Sacară în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată Ivan Sacară împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Sacară și s-a menținut hotărârea judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 07 septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 08 iunie 2015, Ivan Sacară s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în care a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, încasarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale instanțelor de judecătorești, în mărime de 200000 lei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, la 02 martie 2012 Procuratura r-lui Soroca s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în interesele pensionarului Ivan Sacară, prin care a solicitat obligarea Violetei Martîniuc, să înlăture obstacolele create întru exercitarea dreptului de proprietate asupra terenului ce aparține lui Ivan Sacară.

Prin hotărârea judecătorești Soroca din 16 iulie 2012, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea Procuraturii r-lui Soroca înaintată în interesele lui Ivan Sacară.

Relatează că la 06 martie 2014 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Vasilcău prin care a solicitat obligarea modificării titlului de proprietate și recunoașterea dreptului de teren samavolnic acaparat în proprietate.

Prin hotărârea judecătorești Soroca din 19 mai 2014 s-a respins ca nefondată acțiunea înaintată de către Sacară Ivan.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 17 iunie 2014 a contestat cu

apel hotărîrea judecătoreiei Soroca din 19 mai 2014.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2014 s-a respins apelul declarat de către Ivan Sacară și s-a menținut hotărîrea Judecătoreiei Soroca din 19 mai 2014.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 30 decembrie 2014 a contestat cu recurs.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 12 martie 2015 recursul declarat de către Sacară Ivan s-a considerat inadmisibil.

Consideră reclamantul că, este în drept să înainteze prezenta acțiune în temeiul Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, și în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești deoarece instanțele judecătorești au emis hotărîri contradictorii și au tergiversat examinarea acțiunilor înaintate.

Prin hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 07 septembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Sacară Ivan.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de către Scară Ivan și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 07 septembrie 2015.

La 19 aprilie 2016 Sacară Ivan a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd casarea acest ora și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului, au indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor și nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

În cadrul examinării cauzei civile de către instanța de judecată nu a fost efectuată o analiză minuțioasă a circumstanțelor de drept și de fapt, astfel a emis o soluție greșită.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.94) decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 15 martie 2016, însă la materialele

dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 19 aprilie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în

art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Sacară Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sacară Ivan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari